

tationen går på regionale dyrkningsforhold, strukturer i landbruget eller et politisk ønske om at markere sig som økologisk region eller lignende.

Jeg skal så understrege, at en medlemsstat kan blive gjort ansvarlig for de økonomiske tab, som dens EU-retsstridige handlinger påfører private. I Danmark har vi valgt en faglig tilgang og lavet regler for sameksistens, det er der ikke så mange andre lande der har, endnu. Fra regeringens side kan vi kun opfordre til, at andre lande gør som vi og får udarbejdet regler for sameksistens. Samtidig arbejder vi fra dansk side for fælles EU-regler for sameksistens.

Beslutningsforslaget begrundes bl.a. med, at den menneskelige faktor ikke er tilstrækkeligt belyst. Men hele ideen er jo at regulere adfærden på det her område. Vi stiller bl.a. krav om godkendelse, naboorientering og uddannelse. Man skal ikke bare kende til reglerne, man skal også kende til f.eks. spredningsveje og godt landmandskab; det fremgår klart af dyrkningsbekendtgørelsen. Jeg vil vove den påstand, at vi netop med den har taget et vigtigt skridt for at tage højde for den menneskelige faktor.

Forslagsstillerne kritiserer vores kompensationsordning for at være for dårlig, og særlig ringe skulle den ligefrem være, når man er økolog. Det er altså ikke rigtigt. Langt de fleste tilfælde, hvor en eventuel iblanding skyldes pollenspredning, vil være dækket ind af ordningen. Afstandene, inden for hvilke der kan søges om kompensation, som jo er fastsat i aftalen, er fastsat ud fra eksperternes viden om, hvor langt pollen kan sprede sig, med et ekstra tillæg på 50 pct. af denne afstand. Der er således også taget højde for ekstreme situationer.

Derudover får økologerne kompensation for tab, de lider på grund af forekomst af gmo i deres såsæd, uanset om der ikke er dyrket genetisk modificerede afgrøder hos nabolandmanden.

Jeg kan godt forstå Enhedslistens ønske om mærkning også af produkter fra dyr, der har fået gmo-foder, og her er et tilfælde, hvor regeringen er helt enig med Enhedslisten. Danmark argumenterede faktisk for en sådan mærkning under forhandlingerne om fælles gmo-regler i EU. Det gjorde vi, fordi regeringen og Folketingets partier var enige om, at de danske forbrugere ønskede en sådan mærkning. Fra regeringens side kæmpede vi i forhandlingerne, men det var ikke muligt at opnå flertal for en sådan mærkning, og det var også derfor, Danmark som bekendt end-

te med at stemme nej til forordningens vedtagelse.

Nu ganske kort efter forordningens vedtagelse opfordrer Enhedslisten så regeringen til at stille forslag i EU om mærkning også af produkter fra dyr, der har fået gmo-foder. Regeringen mener ikke, at det er realistisk at forestille sig, at EU vil ændre mærkningsbestemmelserne for gmo på nuværende tidspunkt, lige efter at vi har afsluttet forhandlingerne. Regeringen kan derfor ikke støtte forslaget.

Jeg kan så i den forbindelse oplyse, at forligspartierne bag sameksistensloven er enige om at styrke forbrugerinformation om mærkningsregler for genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer. Der er afsat 1 mio. kr. til indsatsen. Forbrugerrådet har udarbejdet et projektforslag, og projektet vil blive iværksat om kort tid. Hermed styrker vi forbrugernes mulighed for at træffe et valg på et oplyst grundlag.

Sammenfattende finder regeringen, at vi med forliget om sameksistensloven og det arbejde, der gik forud, har vist, at vi har et godt fagligt greb om dyrkning af genetisk modificerede afgrøder, og Enhedslistens forslag kan derfor ikke begrundes ud fra et sameksistenssyn.

Kl. 10.10

Regeringen finder også, at vi arbejder for fælles EU-regler på det her område, så min konklusion er altså, at vi har en kompetent og stærk dansk indsats på dette vigtige område, en indsats, som er aftalt mellem S, SF, Det Radikale Venstre og regeringen, og regeringen kan på den baggrund ikke støtte beslutningsforslaget.

Formanden:

Ministerens indlæg påkaldte sig en kort bemærkning fra hr. Per Clausen.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Måske overraskende – hvad ved jeg?

Jeg har to bemærkninger, og den første er, at uanset hvor meget man snakker om sameksistens, så forhindrer de sameksistensregler, der er i dag, ikke, at der kan ske spredning – og det tror jeg også at ministeren må erkende. Hele pointen i at have mulighed for at lave gmo-fri zoner, er, at man i nogle dele af Europa kan vælge at sige, at her vil vi f.eks. have en økologisk dyrkningsmetode eller en anden dyrkningsmetode, hvor vi så er sikre på at der ikke sker spredning af gmo.